

богослужбни книги ꙗкоже Кѣрила и Меѳодіа, и безъ преводѣтъ на другите отечески поучителни книги, които сѣ ꙗкоже други учени мѣжѣ, ꙗкоже тѣхните ученицы и пѣрвы наслѣдницы уредени? — Языкѣтъ е огледало въ който ся народныѣтъ дѣхъ ꙗкоже бива изображава, и найвѣрно живо и ясно представлява. Но както е дѣхъ народный вѣчно самодѣятеленъ и самодвижимъ, така и оглѣдало то му е вѣчно промѣнливо: за тѣа ако му не доде на помощъ писаніе то (книжеводство) сѣ което ся сѣкій языкъ ꙗкоже власть тѣа на времето избавлява, спасава, и да речемъ така, въ живѣ естествены и очевидный предметъ претворява, то ꙗкоже сегашныѣтъ му изглѣдъ, образъ или видъ на древныѣтъ, какъвъ е былъ, пакъ ни на душевныѣтъ народный му нравъ, който сѣ въ него живо изображава, никакво заключеніе сѣ извѣстность не може да ся изведе. На истинѣа, азъ знаѣа чи, освѣтъ старославенскіѣтъ преводъ на с. писаніе и на другите богослужбны книги, които сѣ въ вторѣтъ полвинѣа на 9. то столѣтіе на свѣтъа явили, имами и други кумай съвремени споменицы по нѣкои славенски нарѣчіѣа, както на ческото и горутанското; но тыѣа, ако и да сѣа драгоцѣнни листови, штатцы ꙗкоже нав-